

15.2.64 en 19.2.64

Provinciehuis Groningen

Op enkele tentoonstellingen van Drentse kunstenaars hebben we het werk van deze schilderes leren kennen; zij is leerlinge geweest van de Rijksacademie in Amsterdam en zij studeert nog altijd ernstig, wat b.v. blijkt uit de knappe en ruige portrettekening van haar dochter "Fransien", maar ook uit de handen op haar figuurstukken - zwak punt bij veel schilders! Al haar werk getuigt van ernst, soms is het zelfs zwaar op de hand, vooral waar de schilderes de gouache hanteert, op zeer oorspronkelijke wijze, onverdund, als dikke olieverf (ik meen opgemerkt te hebben dat een paar Drentse schilders het soms ook zo proberen!). Een schilderstuk doet daardoor aan een tapisserie denken; nr. 1 is b.v. werkelijk prachtig van eenheid en kleur – ik ontdekte eerst later in de catalogus dat het "lijsterbes" heette, maar dat doet er niet toe, 't hadden ook bloemen kunnen zijn. "Verdroogde bloemen" ernaast, die ik al eens in Leeuwarden zag, de kleine compositie "Assen" en andere zijn eveneens bijzonder fijn en persoonlijk.

Merkwaardig zijn, ondanks enkele zwakke partijen, de figuurcomposities: "moeder en dochter", "vrouw en slapend kind", "vrouw met konijn", "de familie", etc. Ze hebben een sterke gevoelsinhoud, zonder literatuur te geven – echt werk van een schilderès. Ze staan, wat stijl betreft, dicht bij het "cloisonnisme" van de school van Pont Aven: zware contouren met haast vlak ingevulde kleuren. (Het begrip stamt van "émail cloisonné" – op een koperplaat worden metaaldraden gesoldeerd – de contouren – en daartussen worden de gekleurde glasvloeden gegoten en ingebrand in een oven). Sommige delen, de rok van een meisje b.v., of een achtergrond, zijn zeer boeiend van kleur, echte "schilderkunst", los en vrij van de natuur. Vooral Gauguin, de medeschepper van die "stijl" moet de schilderes wel bewonderen evenals Paula Modersohn dit deed en toch zijn beiden origineel in hun uitingen.

"De kinderen aan de beek" (een grote zwart wit tekening en de met één lijn geschetste "moeder met kind" hadden we dunkt me best in het Paula Modersohnhaus in Bremen kunnen tegenkomen – als het werk van een geestverwante!

De laatste buitenstudie zijn weer anders, vrijer (een paar sprankelende inkttekeningen), ook de spontane en fors opgezette aquarellen met krachtig weergeven van kleur, volume en ruimte. Schetsen uit Drenthe, maar vooral een rivier in Bryrup (Denemarken) treffen door hun heldere eenvoud en openheid. In gouache ligt dit impressionistisch-beweeglijke de schilderes minder goed, het wasgoed in een "tuin" wappert daardoor niet als echt wasgoed! Maar uit dit alles blijkt dat de maakster voortdurend in evolutie is – experimenteert en studeert, wat een best ding is!

Johan Dijkstra